

Finansministeren (Brandes): Jeg kan tiltræde de af Udvalget enstemmigt stillede Ændringsforslag, og jeg kan med Hensyn til Redegørelsen for disse i det store og hele henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har sagt. Det har fra Begyndelsen af været Regeringens Ønske og Formaal, at der skulde tilvejebringes Enighed om dette Lovforslag angaaende en Dyrtidshjælp, og det har været mine Bestræbelser ved de Forhandlinger, som har været førte mellem Udvalget og Ministeren, at naa til en saadan Enighed. Jeg har arbejdet med paa de Ændringsforslag, som er stillede, idet jeg gik ud fra, at om dem var det muligt at tilvejebringe Enighed, ikke om andre. Jeg kan ligesom det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen) beklage, at Regeringslovforslaget paa visse Punkter er blevet beskaaret, og at man nu efter disse Ændringsforslag ikke vil gaa til at yde de højere lønnede Tjenestemænd, som var medtagne i Regeringens Lovforslag, nogen Dyrtidshjælp, og jeg er af den Tro — ellers havde Regeringen ikke forelagt Lovforslaget i den Form, i hvilken det skete —, at der er en Trang til Stede ogsaa hos disse højere lønnede Tjenestemænd, som det var rimeligt at imødekomme. Men naturligvis, relativt talt, er der den samme Trang, længere kan man ikke komme, absolut talt vil den Anskuelse, som har været gjort gældende i Udvalget, og som altsaa giver sig til Kende ved Udvalgets Ændringsforslag, være rigtig, at den, som har under 2,000 Kr. i Indtægt, altid er daarligere stillet end den, som har over. Jeg har ment, at det Lovforslag, man maatte naa til, maatte blive en Enighedssag, fordi det var en Skønssag. Det var nødvendigt at trække en Grænse; Regeringsforslaget trækker een Grænse, og Ændringsforslagene trækker en anden Grænse, men der kan evig diskuteres om, hvilken Grænse der er den rette. For mig var der derfor ikke andet at gøre end at medvirke til den Enighed, som blev opnaaet i Udvalget.

Regeringen ønskede ikke, at dette Lovforslag skulde være en Art politisk Kastebold mellem de forskellige Partier og Grupper. Og naar der nu fra det ærede Medlem fra Lyngby rejses Spørgsmaal om, hvorvidt det foreliggende Resultat kan ændres, kan jeg som Minister ikke paa dette Tidspunkt have nogen Mening derom. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Forhandlingerne ikke let vil faa noget andet Resultat end det, man er kommet til, for jeg maa dog sige, at vi forhandlede i mange Timer,

inden vi naaede til dette. Derfor ser jeg paa Forhaand noget skeptisk paa et muligt andet Resultat, men naturligvis, ønsker et Udvalg at forhandle videre, er Ministeren til Rede, og jeg kan i og for sig ikke være imod, at man paa visse Punkter vender tilbage til Regeringens Lovforslag.

Hvad Ændringsforslagene angaar, vil jeg have Lov først at sige, at jeg er tilfreds med, at der intet Ændringsforslag er stillet til § 1. Denne Paragraf omhandler de Personer, til hvilke Dyrtidshjælpen skal ydes, og angiver visse Betingelser og Vilkaar for, at en saadan Hjælp kan ydes. Der er her opført tre Grupper. Der er først de i Henhold til en Lønningslov af Staten lønnede Tjenestemænd og med disse ligestillede, der er pensionsberettigede Arbejdere, og der er Lærere og Lærerinder i Folkeskolen udenfor København. Angaaende Udtrykket „med disse ligestillede“ ønsker jeg at sige, at derved skal forstaaes — den ærede Ordfører berørte ikke dette Spørgsmaal, som dog har været omtalt under Forhandlingerne mellem Udvalget og Ministeren — saadanne Tjenestemænd, der, skønt de ikke er ansatte ifølge en særlig Lønningslov, dog efter alle Forhold maa ligestilles med saadanne. Det er Tjenestemænd, som f. Eks. under Indenrigsministeriet er ansatte ved de sociale Forvaltninger, Arbejdsløshedskasser, Arbejdsanvisningskontorer, Sygekasser og Ulykkesforsikring, og som indenfor Handelsministeriet er ansatte ved Patentvæsen, Sparekassevæsen og lignende, disse er medtagne, og der er ikke kommet andre ind i Lovforslaget end dem, der var indenfor den oprindelige Ramme.

Naar den ærede Ordfører nu sagde, at det er Udvalgets Ønske, at man ogsaa ved senere Forhandling skulde medtage andre Arbejdere end de pensionsberettigede, maa jeg svare, at efter mit Indtryk fra Udvalget er det ikke Udvalgets, men det ærede Medlems og mulig andre af Udvalgets Medlemmers Ønske, som den ærede Ordfører her har fremstillet i Tinget. Sagen er den, at Spørgsmaalet er rejst i Udvalget. Jeg har set det fremstillet i et Blad, som om Finansministeren havde lovet, at hvad der sparedes her, kunde benyttes til at give andre Arbejdere end dem, Lovforslaget medtager, en Dyrtidshjælp. Jeg behøver ikke at sige, at et saadant Løfte er aldrig blevet mig afkrævet, og et saadant Løfte kunde jeg aldrig nogen Sinde give. Alt, hvad der i Udvalget er blevet forhandlet denne Sag vedrørende, er, at da man havde rejst det Spørgsmaal,